

DECRET 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals

TÍTOL 1

El patrimoni dels ens locals

Capítol 1

Béns que integren el patrimoni

Secció 1

Concepte i classificació

Article 1

1. El patrimoni dels ens locals és constituït per tots els béns i els drets que els pertanyen, sigui quina sigui la seva naturalesa i el títol d'adquisició.
2. El patrimoni net és determinat pel resultat de restar a la suma de valors dels béns i drets l'import del passiu financer, entenent per aquest la quantitat que s'endeuta al 31 de desembre per deute emès, préstecs, bestretes rebudes, i també dipòsits constituïts per tercers en els comptes municipals.

Article 2

Els béns dels ens locals es classifiquen en béns de domini públic, béns comunals i béns patrimonials.

Article 3

1. Són béns de domini públic:
 - a) Els que la llei declari amb aquest caràcter.
 - b) Els afectes a l'ús públic.
 - c) Els afectes als serveis públics dels ens locals.
2. En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.
3. Igualment estan subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'alguns dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents al que serveixen els dits béns.

Article 4

S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ser utilitzats directament pels particulars, la conservació i la policia dels quals siguin competència de l'ens local, com ara els carrers, places, parcs, fonts, camins i obres públiques d'aprofitament o utilització generals.

Article 5

S'entén que són afectes al servei públic els béns que, per la seva naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei, com ara escorxadors, mercats, hospitals, museus, escoles, cementiris i camps d'esport.

Article 6

Són béns comunals els que pertanyen als municipis i les entitats municipals descentralitzades però que tenen unes facultats sobre aquests que són compartides, de manera que correspon al comú dels veïns l'aprofitament, com a dret real administratiu de gaudi, i als ens locals la seva administració i conservació.

Article 7

1. Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven el seu caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles, i no estan subjectes a cap tribut.
2. Són també inalienables i inembargables les forests catalogades que pertanyen als ens locals, en els termes que estableix la legislació específica sobre la matèria.

Article 8

1. Tenen la consideració de béns patrimonials els que són propietat de l'ens local i no estan destinats directament a l'ús públic o a l'exercici de cap servei públic de competència local, o a l'aprofitament pel comú dels veïns.
2. Els béns patrimonials que estan en el comerç jurídic, poden procurar directament o indirectament la satisfacció de necessitats col·lectives, i es regeixen per la seva legislació específica i, si aquesta hi manca, per les normes de dret privat.
3. Si no consta l'afectació d'un bé local es presumeix la seva condició patrimonial.

Article 9

1. La propietat intel·lectual d'una obra literària, artística o científica dels ens locals té el caràcter de bé patrimonial, llevat que es declari expressament bé de domini públic perquè s'adeqüi essencialment al fi particular d'un servei públic.
2. Les patents d'invenció i els certificats de protecció dels models d'utilitat, i també les addicions a les patents, s'han de regir per la seva normativa sectorial específica, i tenen també caràcter patrimonial, llevat que s'adeqüin expressament al fi particular d'un servei públic.
3. El dret de traspàs dels establiments comercials propietat de la corporació es regeix pel que disposa la Llei d'arrendaments urbans i té també la consideració de bé patrimonial, amb l'excepció que preveuen els apartats anteriors.

Article 10

Són béns de naturalesa patrimonial les quotes, parts alíquotes i títols representatius del capital que pertanyen a l'ens local, d'empreses constituïdes d'acord amb el dret civil o mercantil.

Article 11

Es consideren béns patrimonials les parcel·les sobreres i els béns no utilitzables.

Article 12

1. Són parcel·les sobreres les porcions de terreny propietat dels ens locals que, per la seva reduïda extensió, forma irregular o emplaçament, no són susceptibles d'ús adequat.
2. Per declarar un terreny parcel·la sobrera es requereix un expedient de qualificació jurídica en la forma que preveu l'article 20 d'aquest Reglament. Aquest expedient no és necessari quan l'alteració deriva expressament o implícitament de l'aprovació de plans d'ordenació urbana o projectes d'obres o serveis.

Article 13

1. Es consideren béns no utilitzables els que, pel seu deteriorament, depreciació o estat deficient, són inaplicables als serveis municipals o a l'aprofitament normal, ateses la seva naturalesa i destinació.
2. La declaració d'un bé no utilitzable requereix un expedient en el qual s'acrediti aquesta circumstància per mitjà d'un informe tècnic. Aquest expedient l'ha de resoldre el president de l'ens local, amb l'informe previ del secretari i de l'interventor o dels lletrats dels serveis jurídics de l'ens local.

Secció 2

Patrimonis especials

Subsecció 1

Patrimoni municipal del sòl

Article 14

1. El patrimoni municipal del sòl en els municipis que obligatòriament o optativament el tenen constituït s'adscriu a la gestió urbanística per a la immediata preparació i alienació de solars edificables i reserva de terrenys de futura utilització. Es regeix també per la seva legislació específica i s'integra en el de l'ens local com a patrimoni separat.
2. Els ajuntaments dels municipis a què es fa referència a l'apartat anterior han de preveure específicament en els seus pressupostos les partides per a constitució, conservació i ampliació de patrimoni municipal del sòl. La quantia de la despesa no pot ser inferior al 5 % del total consignat en els capítols I i II del pressupost general d'ingressos.
3. Les previsions pressupostàries afectes a la gestió urbanística inclouran les despeses per a la creació de nous carrers, jardins i equipaments no obtinguts per cessió gratuïta, per a la formació de patrimonis del sòl amb fins d'actuació urbanística, per a la formació de reserves i per a la protecció i la tutela dels sòls no urbanitzables.

Article 15

Constituïxen el patrimoni municipal del sòl els béns i els drets següents:

- a) Els que el municipi adquireix amb aquesta finalitat per qualsevol títol.
- b) Els terrenys patrimonials qualificats com a sòl urbà o urbanitzable programat en el planejament urbanístic.
- c) Els terrenys cedits gratuïtament i obligatòriament pels particulars afectats per una actuació urbanística, inclosos els que provenen de l'aprofitament mitjà, qualificats de sòl urbà o urbanitzable programat en el planejament urbanístic, i que no hagin de ser aplicats a compensar altres propietaris, d'acord amb les prescripcions del pla o norma que reguli l'actuació.
- d) Transitòriament, els terrenys edificables a què fa referència l'article 15.c) de la Llei 3/1984,

de 9 de gener, de mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya.

Article 16

Sens perjudici de la vinculació del sòl a la seva destinació urbanística des de l'aprovació dels plans o normes, l'adquisició per part de l'administració actuant i la seva incorporació al patrimoni municipal del sòl o al patrimoni demanial per a la seva afectació a un ús o servei públic concret es produeix a partir del moment en què es formalitza la cessió de dret, d'acord amb la legislació urbanística.

Subsecció 2

Patrimoni històrico-artístic

Article 17

Constitueixen el patrimoni històrico-artístic dels ens locals: els immobles i els objectes mobles d'interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnològic, científic o tècnic; el patrimoni documental i bibliogràfic; els jaciments o zones arqueològiques; els llocs naturals; i els jardins i parcs que tenen valor artístic, històric o antropològic. S'integren en el patrimoni de l'ens local com a patrimoni separat i es regeixen per la seva legislació específica i, subsidiàriament, per les normes que regulen els béns de servei públic.

Article 18

1. Els ens locals que tenen en el territori de la seva jurisdicció béns d'interès històrico-artístic que no els pertanyen han de procurar, mitjançant convenis, compatibilitzar la titularitat econòmica privada del bé i el seu interès cultural.
2. S'ha de promoure la tutela específica del bé perquè aquest pugui ser objecte de fruïció col·lectiva, sens perjudici de la seva titularitat econòmica.
3. S'han de respectar, en tot cas, les atribucions conferides a d'altres administracions públiques d'acord amb la legislació específica sobre patrimoni històrico-artístic.

Secció 3

Normes reguladores

Article 19

1. Els béns que integren el patrimoni dels ens locals es regeixen per la Llei reguladora de les bases del règim local, per la Llei municipal i de règim local de Catalunya, per aquest Reglament i per les ordenances pròpies de cada entitat, en el marc de la legislació bàsica estatal reguladora dels béns de les administracions públiques.
2. Les propietats administratives especials es regeixen també per les seves disposicions específiques.
3. Supletòriament, són d'aplicació la legislació estatal no bàsica en matèria de règim local i béns públics i les altres normes dels ordenaments jurídics, administratiu i privat.

Capítol 2

Alteració de la qualificació jurídica dels béns

Article 20

1. L'alteració de la qualificació jurídica dels béns dels ens locals requereix un expedient en el qual s'acreditin l'oportunitat i la legalitat del canvi d'afectació.
2. L'expedient l'ha de resoldre el ple de l'ens local respectiu, amb la informació pública prèvia de 15 dies, mitjançant un acord adoptat amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres, en el cas que comporti la desafectació de béns de domini públic o comunal.
3. En el cas que hi hagi persones naturals o jurídiques titulars de drets o interessos legítims, personals i directes, que puguin resultar afectades, s'han de considerar interessades en el procediment, i poden comparèixer en l'expedient. L'ens local les pot requerir per tal que hi compareguin si en coneixen alguna en aquestes circumstàncies.

Article 21

1. No obstant el que disposa l'article anterior, s'entén com a efectuada automàticament l'afectació dels béns al domini públic en els casos següents:
 - a) Per aprovació definitiva dels plans d'ordenació urbana i dels projectes d'obres i serveis.
 - b) Per l'adscripció de béns patrimonials durant més de 25 anys a un ús o servei públic.
2. S'entén, a més, produïda l'afectació de béns a un ús o servei públic o comunal, sense necessitat de l'acte formal en aquests casos:
 - a) Quan l'ens local adquireix per usurpació, d'acord amb el Dret Civil català, el domini d'un bé que hagués estat destinat a un ús o servei públic o comunal.
 - b) Quan els béns s'adquireixen per expropiació forçosa, cas en el qual s'entenen com a afectes a l'ús o al servei determinats de la declaració d'utilitat pública o d'interès social.
 - c) Quan els béns s'adquireixen lliurement o per cessió obligatòria per tal de destinar-los a l'ús públic o a la prestació d'un servei públic.

Article 22(1)

Els béns comunals que per la seva naturalesa intrínseca o per altres causes no han estat objecte d'aprofitament d'aquesta índole per un temps superior a 10 anys, encara que en algun d'ells s'hagi produït un acte aïllat d'aprofitament, poden ser desproveïts del seu caràcter comunal, mitjançant un acord de l'entitat local respectiva. Aquest acord requereix, amb la informació pública prèvia de 20 dies, el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres i l'aprovació posterior del Govern de la Generalitat, en el termini de tres mesos, transcorregut el qual sense resolució expressa, s'entén produïda amb efectes estimatoris.

Article 23

L'alteració de la qualificació dels béns comunals es pot produir, d'acord amb el que estableix l'article 20.2, quan hi hagi acord unànim i exprés dels veïns beneficiaris i de l'ens local respectiu.

Article 24

1. Es pot procedir a la desafectació de béns de domini públic i comunals si durant un període de 25 anys no s'han utilitzat d'acord amb la seva afectació prevista.
2. En aquest cas, cal que es constati així a l'acord del ple, adoptat per majoria simple, sense que s'hagi de tramitar l'expedient previ a què es refereix l'article 20.
3. El que estableix aquest article no és aplicable quan la utilització dels béns de domini públic s'hagi fet en un sentit inherent a una altra modalitat del domini públic.

Article 25(2)

1. Els ens locals poden recuperar la plena titularitat dels seus edificis cedits en ús a la Generalitat per a activitats escolars quan aquests deixin de complir la seva funció escolar, amb l'autorització prèvia del Departament d'Ensenyament, la qual cosa porta implícita la desafectació. El tràmit de l'autorització s'ha de produir en el termini de tres mesos, transcorregut el qual sense resolució s'entén concedida.
2. Quan aquesta desafectació la realitzi d'ofici la pròpia Generalitat, els béns revertiran automàticament a l'ens local.

Article 26

1. Si el bé de domini públic o comunal és desafectat i qualificat de patrimonial, s'ha de rectificar l'inventari de béns i s'ha d'inscriure al Registre de la Propietat. En el cas que ja ho estigui, s'ha de fer constar la nova qualificació, per a la qual cosa és suficient la certificació que expedeix el secretari, amb els requisits a què fa referència l'article 120 d'aquest Reglament.
2. Si el bé patrimonial és qualificat com a bé de domini públic o comunal, la prohibició de disposar o alienar que comporta aquesta qualificació s'ha de fer constar al Registre de la Propietat mitjançant una nota marginal.

Article 27

1. Les mutacions de domini públic enteses com a canvi de subjecte o de destinació dels béns de domini públic sense que perdin la seva naturalesa jurídica requereixen l'acord de l'ens local en el qual s'acrediti l'oportunitat del canvi.
2. Les mutacions de domini públic poden produir-se:
 - a) Per raó de nous fins públics presos en consideració.
 - b) Pel canvi del subjecte titular del bé en les alteracions de termes municipals o en l'atribució de competències a un altre ens local o a una altra administració.
 - c) Per la imposició d'afectacions secundàries, en ser compatible el bé amb dos o més fins.

TÍTOL 2

Tràfic jurídic dels béns

Capítol 1

Adquisició

Article 28

Els ens locals tenen capacitat jurídica plena per adquirir, posseir, administrar i disposar tota classe de béns i drets.

Article 29

1. Els béns i drets es poden adquirir per qualsevol títol, oneros o lucratiu, de dret públic o de dret privat, d'acord amb el que estableixen les lleis.
2. D'acord amb el que estableixen les lleis, els ens locals poden adquirir també béns i drets:
 - a) Per successió administrativa.
 - b) Per cessió obligatòria o interadministrativa.

- c) Per expropiació forçosa.
- d) Per qualsevol altra forma admesa en dret.

Article 30(3)

1. L'adquisició de béns a títol onerós requereix:
 - a) El compliment de les normes sobre contractació dels ens locals. No obstant això, amb l'informe previ del Departament de Governació, que s'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies, es pot procedir a l'adquisició directa quan ho requereixin les peculiaritats dels béns, les necessitats del servei a satisfer o les limitacions del mercat immobiliari. També es pot procedir a l'adquisició directa en supòsits d'urgència extrema. Si l'informe no s'emet dins l'esmentat termini es poden prosseguir les actuacions.
 - b) La valoració pericial prèvia, en el cas d'immobles.
 - c) En el cas de valors mobiliaris, amb l'informe previ del Departament d'Economia i Finances. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies.
2. Correspon a l'alcalde l'adquisició de patrimoni, sempre que la seva quantia no excedeixi el 5 % dels recursos ordinaris del seu pressupost, ni el 50 % del límit general aplicable a la contractació directa, d'acord amb el procediment legal establert.

Article 31

1. L'adquisició de béns a títol lucratiu no és subjecta a cap restricció. No obstant això, si l'adquisició comporta l'assumpció d'una condició, una càrrega o un gravamen onerós, només es poden acceptar els béns quan el seu valor és superior al d'aquells, la qual cosa ha de ser determinada per mitjà de taxació pericial i ha de constar a l'expedient juntament amb l'informe emès pel secretari o pels lletrats dels serveis jurídics de l'ens local.
2. No es consideren gravàmens les inversions que hagi de realitzar l'entitat local per donar la destinació d'ús general o servei públic de la seva competència que si s'escau, fixi el cedent. En cas contrari, es consideren gravàmens, als efectes esmentats, les reserves a l'ús general o al servei públic que imposin els cedents dels béns en favor de l'ens local, derivades de prestacions que aquest hagi de fer.
3. En tot cas, cal l'acceptació expressa del president de l'ens local, si és incondicional, i la del ple si hi ha condicions.

Article 32

1. L'acceptació d'herència s'entén a benefici d'inventari.
2. No es pot renunciar a herències, llegats o donacions si no és per acord del ple, amb el vot favorable de la majoria legal absoluta quan la quantia excedeixi el 10 % dels recursos ordinaris del pressupost i amb la majoria legal simple en els altres supòsits, amb l'expedient previ, i amb l'informe de l'interventor i del secretari, o dels lletrats dels serveis jurídics de l'ens local, en el qual es demostrï l'existència d'una causa justificada. En tot cas, s'han de tenir en compte els requisits legals que s'exigeixen per alienar els béns de què es tracti.

Article 33

1. S'entén que les condicions i les modalitats d'afectació permanent sota les quals s'han adquirit els béns són completes i consumades si, durant 30 anys, s'han destinat al fi previst, i deixen de ser-ho per circumstàncies sobrevingudes d'interès públic.
2. S'entén que les condicions i les modalitats són completes també si els béns es destinen a finalitats anàlogues a les fixades en l'acte d'adquisició.

Article 34

1. Els ens locals poden adquirir béns i drets per mitjà de prescripció, en la forma i les condicions que estableixen les lleis.
2. Els particulars poden prescriure al seu favor, d'acord amb les mateixes normes, els béns patrimonials dels ens locals.

Article 35

Els ens locals poden adquirir béns mobles per ocupació en la forma que estableix la normativa vigent.

Article 36

1. Es produeix successió en la titularitat dels béns dels ens locals en els casos següents:
 - a) Si es modifica el territori de l'ens titular, d'acord amb els procediments que estableixen les lleis.
 - b) Si s'atribueix la titularitat de la competència a un altre ens local o a l'Administració de la Generalitat.
2. En el cas de l'apartat 36.1.a), la successió comprèn els béns de domini públic i els patrimonials afectats per la modificació.
3. En el cas de l'apartat 36.1.b), la successió comprèn els béns afectes a les funcions o als serveis transferits com a conseqüència de l'alteració competencial, d'acord amb el que determinin les lleis que modifiquin el règim de competències públiques i, si s'escau, amb els convenis que puguin establir els ens interessats en el marc d'aquella legislació.

Article 37

1. L'adquisició de béns i drets per expropiació forçosa es regeix per la seva legislació específica.
2. Els béns i els drets adquirits d'aquesta manera queden incorporats al patrimoni demanial i afectats a l'ús o servei públic per raó del fi que hagi justificat l'expropiació.

Article 38

1. En els supòsits d'adjudicació de béns o drets als ens locals, dimanant d'un procediment judicial o administratiu, s'ha de disposar que s'identifiquin els béns adjudicats i es procedeixi a la seva taxació pericial.
2. Un cop practicada la diligència d'identificació i valoració, s'ha de formalitzar, si s'escau, la qualificació jurídica del bé o dret adjudicat.

Article 39

Les adquisicions de béns o de drets per integrar els patrimonis municipal del sòl o l'històrico-artístic s'han de regir també per la seva legislació específica.

Capítol 2

Alienació i cessió

Secció 1

Alienació

Article 40(4)

1. Per alienar o gravar béns patrimonials, s'han de tenir en compte les regles següents:
 - a) Determinar la situació física i jurídica del bé, practicar l'atermenament dels immobles, si és necessari, i inscriure'l al Registre de la Propietat, si no hi està.
 - b) Fer la valoració pericial que acrediti l'apreument dels béns.
 - c) En el cas de béns immobles, cal l'informe previ del Departament de Governació si el seu valor excedeix el 25 % dels recursos ordinaris del pressupost consolidat de la corporació. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies, transcorregut el qual sense haver-se emès es poden prosseguir les actuacions. Si l'informe no és favorable, el Ple ha d'adoptar l'acord d'alienació o de gravamen amb el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet, i en tot cas, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. No obstant això, a l'efecte de control de legalitat de l'alienació de béns immobles, el valor dels quals no excedeix el 25 % indicat, se n'ha de donar compte també al Departament de Governació, una vegada instruït l'expedient, abans de la resolució definitiva.
 - d) En el cas de valors mobiliaris o de participacions en societats o empreses, cal l'informe previ del Departament d'Economia i Finances, el qual s'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies.
 - e) Quan es tracti d'un bé declarat d'interès cultural o inclòs a l'inventari general de l'Estat o al catàleg municipal de béns d'interès singular o valor històrico-artístic, cal comunicar prèviament l'alienació al Departament de Cultura de la Generalitat i a l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat, i s'han d'indicar el preu i les condicions en què es proposa de realitzar l'alienació, perquè puguin fer ús del dret de tanteig dins dels dos mesos següents o, en tot cas, emeti aquell l'informe corresponent, d'acord amb la legislació del patrimoni històric.
2. En cap cas no es pot procedir a l'alienació de béns patrimonials per finançar despeses corrents, llevat que es tracti de parcel·les sobreres de vies públiques no edificables o de béns no utilitzables en serveis locals.

Article 41

1. L'alienació, el gravamen o la cessió de béns han de ser acordats pel ple de la corporació.
2. Els acords de cessió i els d'alienació, en aquest últim cas si la quantia corresponent excedeix el 10 % dels recursos ordinaris del pressupost, han de ser adoptats per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. Per recursos ordinaris, als efectes d'aquest Reglament, s'entenen els habituals que provenen d'operacions corrents, llevat de les operacions de crèdit, les de capital i les procedents de contribucions especials, de quotes urbanístiques i de subvencions finalistes.
3. Els actes de gravamen i els d'alienació que no són els que determina l'article 41.2 es poden delegar en la comissió de govern.

Article 42

L'alienació de béns patrimonials s'ha de fer per subhasta pública, d'acord amb la normativa reguladora de la contractació dels ens locals, llevat que es tracti d'una permuta i amb les excepcions que fixen els articles següents.

Article 43(5)

El tràmit de subhasta no és necessari en el cas de béns mobles o en el cas excepcional en què es pot procedir a l'alienació directa quan ho requereixin les peculiaritats dels béns, les necessitats del servei a satisfer o les limitacions del mercat immobiliari, amb l'informe previ del Departament de Governació, que ha d'emetre en el termini de 30 dies, transcorregut el qual sense resolució es poden prosseguir les actuacions. També es pot procedir a l'alienació directa en supòsits d'urgència extrema.

Article 44

1. Les parcel·les sobreres a què al·ludeix l'article 12 poden ser alienades per venda directa al propietari o propietaris confrontants o permutades en els seus terrenys, amb el requeriment personal previ.
2. En el cas que siguin diversos els propietaris confrontants, la venda o permuta s'ha de fer de manera que les parcel·les resultants s'ajustin al criteri més racional d'ordenació del sòl, segons un dictamen tècnic.
3. En el cas que algun propietari es negui a adquirir la parcel·la que li correspon, l'ens local pot, subsidiàriament, expropiar-li el seu terreny per tal de regularitzar o normalitzar la configuració de les finques, amb la finalitat d'executar el planejament.

Article 45

Els béns no utilitzables, un cop valorats tècnicament, poden ser alienats per venda directa.

Article 46

Els ens locals poden aportar directament en propietat, amb la valoració tècnica prèvia, béns patrimonials a les societats civils, mercantils, cooperatives o altres ens creats per aquells o en els quals tinguin participació, per a la prestació de serveis o activitats econòmiques.

Article 47

1. L'alienació per permuta de béns patrimonials requereix un expedient en el qual s'ha d'acreditar la necessitat o la conveniència d'efectuar-la i l'equivalència de valors entre els béns. No obstant això, la permuta es pot fer també si la diferència de valors entre els béns no excedeix el 100 % del valor més baix i si s'estableix la compensació econòmica pertinent quan la diferència és en perjudici del bé de l'ens local.
2. Si la diferència de valors és més elevada, es pot procedir a la permuta, amb informe previ del Departament de Governació. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies; si aquest no és favorable, el ple ha d'adoptar l'acord amb el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet i, en tot cas, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. Transcorregut el termini sense l'emissió de l'informe, aquest s'entendrà favorable per silenci positiu.

Article 48

1. És possible la permuta de béns presents amb d'altres de futurs o aquells l'existència dels quals no és actual però es pot presumir racionalment, sempre que el bé futur sigui determinat o susceptible de determinació.
2. En el supòsit de l'apartat anterior, regeixen els requisits que estableix l'article anterior. S'ha de fixar un termini per a la consumació del contracte, el qual s'entendrà no subscript si no assoleix realitat el bé objecte d'aquest, sens perjudici de les clàusules resolutòries o penals que es puguin pactar.

Secció 2

Cessió

Article 49

1. Els ens locals poden cedir gratuïtament els béns patrimonials:
 - a) A altres administracions o entitats públiques.
 - b) A entitats privades sense ànim de lucre que els hagin de destinar a fins d'utilitat pública o d'interès social, sempre que compleixin o contribueixin al compliment d'interessos de caràcter local.
2. L'acord de cessió correspon al ple de l'ens local, i ha de determinar la finalitat concreta a què les entitats o les institucions beneficiàries han de destinar els béns, amb expedient previ en el qual consti:
 - a) La finalitat de la cessió, i que aquesta es fa en benefici de la població de l'ens local, en els termes de l'article 49.1.b).
 - b) La justificació que la finalitat de la cessió no es pot assolir mantenint l'ens local el domini o el condomini dels béns, ni constituint sobre aquests cap dret real.
 - c) La certificació del secretari de la corporació en la qual consti que els béns figuren a l'inventari aprovat per l'ens local amb l'esmentada qualificació jurídica.
 - d) El dictamen subscrit per un tècnic que acrediti que els béns no estan compresos en cap pla d'ordenació, reforma o adaptació que els faci necessaris a l'ens local.
3. Abans que el ple aprovi la cessió, l'expedient s'ha de sotmetre a informació pública per un període mínim de 30 dies, durant el qual es poden formular reclamacions o al·legacions, i se n'ha de donar compte al Departament de Governació de la Generalitat.

Article 50

1. Si els béns cedits no es destinen a l'ús previst en el termini fixat o deixen de ser-hi destinats, reverteixen automàticament de ple dret al patrimoni de l'ens local cedent, el qual té dret a rebre, si s'escau, el valor dels danys i perjudicis causats i el del detriment experimentat pels béns.
2. Si en l'acord de cessió no s'estableix una altra cosa, s'entén que els fins per als quals s'han atorgat han d'acomplir-se en el termini màxim de 5 anys, i s'ha de mantenir la seva destinació els 30 anys següents.
3. Si en l'acord de cessió gratuïta ha de constar explícitament l'esment de la reversió automàtica a què es refereix l'article 50.1, de manera que, demostrada la no-destinació del bé a l'ús previst, n'hi haurà prou amb l'acta notarial de constatació de fets, notificada en forma legal, perquè la reversió produeixi els seus efectes.

Article 51

1. En el supòsit de delegació de competències en altres administracions públiques, l'acord ha de determinar els béns adscrits que han de ser objecte de cessió.
2. La reassumpció del servei o de la funció comporta la reversió dels béns. Aquesta es produeix també en el supòsit que els béns cedits no es trobin efectivament adscrits a la prestació del servei.

Article 52

Les disposicions anteriors sobre alienació, gravamen o cessió s'apliquen sens perjudici de les normes específiques que pot establir la legislació sectorial corresponent.

TÍTOL 3

Utilització i aprofitament dels béns

Capítol 1

Utilització dels béns de domini públic

Article 53

1. La destinació pròpia dels béns de domini públic és la seva utilització per a l'ús general o per a la prestació de serveis públics.
2. No obstant això, aquests béns poden ser objecte d'altres utilitzacions, sempre que no contradiguin els interessos generals.

Article 54

L'ús dels béns de servei públic es regeix pel que disposen les normes sobre serveis dels ens locals i, supletòriament, per les d'aquest Reglament.

Article 55

La utilització dels béns de domini públic pot adoptar les modalitats següents:

- a) Ús comú, general o especial.
- b) Ús privatiu.

Article 56(6)

1. L'ús comú general és el que pot exercir lliurement qualsevol ciutadà sense que es requereixi una qualificació específica, utilitzant el bé d'acord amb la seva naturalesa, els actes d'afectació i les disposicions generals i normes de policia que reglamentin el seu ús.
2. L'ús comú especial és aquell en el qual concorren circumstàncies singulars de perillositat, intensitat d'ús o d'altres similars.
3. L'ús comú especial es pot subjectar a la llicència d'acord amb la naturalesa del bé, els actes d'afectació d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals. La llicència s'ha d'entendre sens perjudici de tercers i essencialment revocable per raons d'interès públic i amb dret a indemnització, si s'escau. La sol·licitud de la llicència s'ha de resoldre en el termini de dos mesos des de la petició, i si no es resol dins aquest termini s'entén desestimada.
4. Si els sol·licitants són més d'un s'han de tenir en compte els principis d'objectivitat, publicitat i concurrència.

Article 57(7)

1. L'ús privatiu és el constituït per l'ocupació directa o immediata d'una porció del domini públic, de manera que limiti o exclogui la utilització per part dels altres interessats.
2. L'ús privatiu que no comporta la transformació o la modificació del domini públic resta subjecte a l'atorgament d'una llicència d'ocupació temporal que origina una situació de possessió precària essencialment revocable per raons d'interès públic i amb dret a indemnització, si s'escau. La sol·licitud de la llicència s'ha de resoldre en el termini de dos mesos a comptar de la petició, transcorregut el qual sense que s'hagi resolt expressament s'entén desestimada.
3. En el cas que els sol·licitants siguin més d'un s'han de tenir en compte els principis d'objectivitat, publicitat i concurrència.

Article 58

Els usos comú especial i els privatis subjectes a llicència poden donar lloc a la percepció de preus públics que fixarà l'òrgan de la corporació que els autoritza.

Article 59(8)

L'ús privatiu inherent a l'afectació dels béns i el que comporta la transformació o la modificació del domini públic resten subjectes a concessió administrativa, la petició de la qual s'ha de resoldre en el termini de sis mesos, i la manca de resolució produeix efectes desestimatoris.

Article 60

1. Correspon a l'alcalde l'atorgament de les llicències i, al ple, el de les concessions, amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació quan s'atorguin per més de 5 anys i la quantia dels béns de domini públic és superior al 10 % dels recursos ordinaris del pressupost. S'entendrà que el valor dels béns correspon a la quantitat que podria obtenir-se d'aquests si fossin de propietat privada.
2. Les concessions s'han d'adjudicar mitjançant concurs d'acord amb els articles següents i amb la normativa reguladora de la contractació dels ens locals.

Article 61

Totes les concessions administratives sobre el domini públic dels ens locals estan subjectes als principis següents:

- a) Que s'atorguin salvant els drets de propietat i sens perjudici d'altri.
- b) Que la finalitat per a la qual s'atorguin sigui concreta.
- c) Que el termini no excedeixi els 50 anys; si és inferior es poden concedir pròrrogues.
- d) Es considera sempre implícita la facultat de l'ens local de resoldre les concessions abans del seu venciment, si ho justifiquen les circumstàncies sobrevingudes d'interès públic. En aquests supòsits, el concessionari ha de ser rescabalat dels danys que se li hagin produït.
- e) L'ens local pot inspeccionar en tot moment els béns objecte de concessió, i també les instal·lacions i/o les construccions.
- f) El concessionari ha d'establir les garanties suficients per tal d'assegurar el bon ús dels bens i/o les instal·lacions.

Article 62

1. A part de les clàusules que es consideren adients respecte del cas concret, en la concessió de béns de domini públic se n'han de fer constar les següents:
 - a) L'objecte de la concessió administrativa.
 - b) Les obres i les instal·lacions que, si s'escau, hagi de realitzar l'interessat.
 - c) El termini d'utilització.
 - d) Els deures i les facultats del concessionari.
 - e) Les tarifes corresponents, si s'escau.
 - f) Si s'atorga subvenció, la seva classe i quantia, el termini i les formes del seu lliurament a la persona interessada.
 - g) El cànon a satisfer a l'ens local.
 - h) L'obligació de mantenir en bon estat la porció de domini utilitzat i, si s'escau, les obres que s'hi construeixin.
 - i) La reversió de les obres i instal·lacions a l'acabament de la concessió.
 - j) La garantia provisional, que consisteix en el 2 % del valor del domini públic objecte d'ocupació i del pressupost de les obres que, si s'escau, s'hagin de realitzar.
 - k) Les sancions per infraccions a les obligacions concretes.
 - l) L'obligació del concessionari de deixar lliures i vacus, a disposició de l'Administració, dins el termini establert, els béns objecte de la concessió, i de reconèixer la potestat d'aquesta per acordar-ne i executar-ne, per si mateixa, el llançament.
2. En tot cas, les clàusules de les concessions han de contenir i respectar obligatòriament els principis enumerats a l'article anterior.

Article 63

Quan se sol·liciti fer una ocupació dels béns de domini públic de forma privativa, i d'acord amb la naturalesa del bé o compatible amb aquest, s'ha de presentar una memòria explicativa de la utilització i dels seus fins.

Article 64

1. Admesa, en principi, l'oportunitat de l'ocupació, el ple, en el mateix acord, ha d'encarregar la redacció del projecte corresponent als tècnics de la corporació o als qui es designin lliurement, o bé per concurs entre facultatius competents.
2. En el plec de clàusules per atorgar la concessió es pot fer constar l'obligació del qui en resulti adjudicatari de reintegrar a l'ens local l'import dels honoraris del projecte que, al seu dia, hagués pagat l'ajuntament.

Article 65

El projecte ha de contenir, com a mínim, les dades i els documents següents:

- a) Memòria justificativa.
- b) Plànols representatius de la situació, les dimensions i les altres circumstàncies de la porció de domini públic objecte d'ocupació.
- c) Plànols de detall de les obres que, si s'escau, s'hagin d'executar.
- d) Valoració de la part de domini públic que s'hagi d'ocupar, com si es tractés de béns de propietat privada.
- e) Pressupost.
- f) Plec de condicions, si s'escau, per a la realització de les obres.
- g) Plec de condicions que ha de regir per a la concessió, d'acord amb l'article 62.

Article 66

1. El projecte i el plec de clàusules administratives, els aprova el ple de la corporació, amb l'informe previ del secretari i de l'interventor, i s'han d'exposar al públic en el tauler d'anuncis i en el BO de la província per un termini de 30 dies com a mínim, en el qual es poden formular reclamacions i al·legacions.
2. En el mateix acord s'ha d'aprovar la convocatòria del concurs, si bé l'anunci de licitació s'ha d'ajornar fins que hagi transcorregut el termini d'informació pública sense reclamacions o al·legacions.

Article 67

Els licitadors poden introduir en les seves proposicions les modificacions més convenientes per a la realització de l'objecte de la concessió. El ple de la corporació té la facultat alternativa d'adjudicar el contracte a la proposició més avantatjosa, sense atendre necessàriament el seu valor econòmic, o declarar desert el concurs.

Article 68

En el termini dels 15 dies següents a la notificació, l'adjudicatari ha de constituir la garantia definitiva, que consisteix en el 3 % del valor del domini públic ocupat i, si s'escau, del pressupost de les obres que s'hagin d'executar, i també l'import dels honoraris del projecte, si ho estableixen les bases de la licitació.

Article 69

La concessió es pot formalitzar mitjançant escriptura pública, o en document administratiu. En aquest últim cas, el secretari de la corporació en dona fe.

Article 70

Les concessions atorgades sobre el domini públic s'extingeixen:

- a) Per venciment del termini.
- b) Per desaparició del bé sobre el qual ha estat atorgada.
- c) Per desafectació del bé.
- d) Per renúncia del concessionari.
- e) Per revocació de la concessió.
- f) Per resolució judicial.

Article 71

L'exercici de la facultat de l'ens local de cessar l'ús privatiu del bé de domini públic requereix, sigui quin sigui el títol que l'empari i encara que aquest sigui en concepte de precari, la incoació de l'expedient administratiu contradictori dirigit a determinar la naturalesa de l'ocupació i si la indemnització és procedent o no.

Capítol 2

Utilització dels béns patrimonials

Article 72

1. Els béns patrimonials han de ser administrats d'acord amb els criteris de màxima rendibilitat, en les condicions usuals de la pràctica civil i mercantil, bé directament per l'ens local o per mitjà dels particulars.
2. L'arrendament, i qualsevol altra forma de cessió d'ús dels béns patrimonials, s'ha de fer mitjançant subhasta pública o, excepcionalment, per concurs.
3. No obstant el que preveu l'apartat anterior, els ens locals poden valorar motivacions de prestació de serveis socials, promoció i reinserció socials, activitats culturals i esportives, promoció urbanística, foment del turisme, ocupació dels temps lliure, o altres anàlogues, que facin prevaler una rendibilitat social per damunt de la rendibilitat econòmica.

Article 73

En l'expedient de cessió de l'ús d'un bé patrimonial, la competència del qual és del ple, ha de quedar justificada l'oportunitat o la conveniència, i s'ha d'acreditar el caràcter patrimonial del bé i la valoració tècnica.

Article 74

Els efectes de l'arrendament o qualsevol altra forma de cessió d'ús s'han de regir per les normes de dret privat que siguin d'aplicació, atesa la naturalesa del bé.

Article 75

1. Els ens locals poden cedir en precari l'ús de béns patrimonials a altres administracions o entitats públiques o a entitats privades sense ànim de lucre que els hagin de destinar a fins d'utilitat pública o d'interès social, sempre en benefici d'interessos de caràcter local.

2. L'acord de cessió ha de determinar la finalitat concreta a què les entitats o les institucions beneficiàries han de destinar els béns.
3. La forma d'adjudicació és el concurs o la contractació directa quan ho requereixen les peculiaritats del bé o dels interessos locals a satisfer, amb un període previ d'informació pública mínim de 15 dies, en aquest últim cas, durant el qual s'hi poden formular reclamacions o al·legacions.
4. El document de formalització de la cessió ha de ser administratiu i ha de contenir, a més dels requisits generals reglamentaris, el reconeixement explícit i mutu conforme al qual el precarista no resta en relació de dependència respecte de l'ens local cedent, als efectes de l'article 22 del Codi Penal, i que l'ús del bé és gratuït i merament tolerat.

Article 76

1. El precari s'extingeix per la reclamació del bé feta per l'ens local, amb el requeriment previ al precarista amb un mes d'antelació, i també per la devolució d'aquest per part del precarista. També s'extingeix automàticament en el cas que el bé es destini a una altra finalitat.
2. Si el precarista es nega a lliurar el bé, l'ens local pot recuperar-lo, per si mateix, en via administrativa, amb la incoació prèvia de l'expedient contradictori, si no ha transcorregut 1 any des del lliurament del bé. Transcorregut aquest termini, ha de recórrer als tribunals ordinaris i exercir l'acció corresponent.
3. El precarista respon de tots els perjudicis que s'originin al bé després d'haver-li estat reclamat.

Article 77

Els ens locals poden recuperar en via administrativa els habitatges cedits al seu personal per qualsevol títol, per raó dels serveis que prestin. En qualsevol cas, s'ha de donar per extingit el contracte quan acreditin l'extinció de la relació d'utilització o el títol sota el qual tinguin cedit l'habitatge, i aquests hagin estat determinants de l'ocupació.

Capítol 3

Aprofitament dels béns comuns

Article 78

Correspon al ple de la corporació la regulació de l'aprofitament dels béns comuns en els termes que preveuen aquest Reglament i la legislació sectorial aplicable.

Article 79(9)

1. L'aprofitament dels béns comuns es fa ordinàriament en règim d'explotació comuna o col·lectiva. Quan aquest sistema no és possible, l'aprofitament s'ha de regir pel costum o per les ordenances locals i, mancant aquestes, s'ha d'adjudicar per lots entre els veïns.
2. Excepcionalment, quan no sigui possible l'aprofitament en la forma que determina l'article 79.1, els béns comuns es poden arrendar o cedir en ús. En aquest cas, l'adjudicació s'ha de fer per subhasta pública, amb l'informe previ del Departament de Governació, que l'ha d'emetre en el termini màxim de 30 dies. Si l'informe no s'emet en l'esmentat termini es poden prosseguir les actuacions.

Article 80

L'explotació comuna, o el conreu col·lectiu, implica l'aprofitament general simultani dels béns

per part dels qui tenen en cada moment la qualitat de veïns.

Article 81

L'adjudicació per lots o sorts s'ha de fer als veïns en proporció directa al nombre de persones que tinguin al seu càrrec i inversa a la seva situació econòmica.

Article 82

En l'adjudicació mitjançant preu el producte s'ha de destinar a serveis en utilitat dels qui tinguin dret a l'aprofitament, sense que la corporació pugui detreure més d'un 5 % de l'import.

Article 83

En casos extraordinaris, i amb l'acord municipal previ adoptat per la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació, es pot fixar una quota anual que han d'abonar els veïns per l'aprofitament dels lots que se'ls adjudica, per compensar estrictament les despeses que s'originen per la custòdia, la conservació i l'administració dels béns.

Article 84

La cessió per qualsevol títol de l'aprofitament de béns comunals ha de ser acordada pel ple de la corporació, amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres.

Article 85

1. Correspon simultàniament als veïns el dret a l'aprofitament dels béns comunals, en qualsevol de les seves modalitats. Els estrangers domiciliats en el terme municipal gaudeixen també d'aquest dret.
2. Els ajuntaments i les juntes veïnals que estableixen l'aprofitament de béns comunals mitjançant concessions periòdiques de sorts o talls de fusta als veïns, d'acord amb les normes consuetudinàries o les ordenances locals tradicionalment observades, per poder exigir aquests , com a condició prèvia per participar en els aprofitaments forestals indicats, determinades condicions de vinculació i arrelament o de permanència, segons el costum local, sempre que aquestes condicions singulars i la quantia màxima de les sorts o lots siguin fixades en ordenances especials.

Article 86

En el supòsit que les administracions públiques competents en matèria de reforma i desenvolupament agrari adjudiquin béns a les corporacions locals perquè siguin destinats a ús o aprofitament de caràcter comunal, les competències municipals s'han d'exercir respectant les prescripcions previstes a la legislació sectorial.

Article 87

Es pot fitar una part dels béns comunals per a finalitats específiques, com ara ensenyament, lleure escolar, caça o auxili als veïns necessitats. L'extensió d'aquestes fitacions i el seu règim jurídic peculiar s'han d'ajustar a les previsions de la legislació sectorial aplicable.

Article 88

Els ens locals poden exercir el dret de tempteig en la subhasta dels aprofitaments dels seus béns comunals, dins dels 5 dies següents al de la realització de la licitació, amb les condicions següents:

- a) Que acordin l'adjudicació en la màxima postura oferta pels concurrents.
- b) Que subjectin a derrama o repartiment veïnal la distribució del gaudi i el pagament de l'adjudicació.

Article 89

1. En els béns de caràcter forestal que, circumstancialment i per afavorir la seva restauració arbòria, admetin treballs de desarrelament i rompuda es pot autoritzar l'aprofitament agrícola, sens perjudici del que estableix la legislació forestal de Catalunya, en les condicions següents:

- a) Que l'autorització sigui temporal i s'hi obtingui una efectiva restauració i una millora arbòria del predi.
 - b) Que el conreu l'efectuïn directament els autoritzats o els qui convisquin amb ells en el seu domicili.
 - c) Que l'aprofitament sobre qualsevol parcel·la no excedeixi els 5 anys.
2. A més de tots els treballs i les prestacions personals que tenen relació immediata amb el conreu a què es destinin les parcel·les, els autoritzats han de realitzar-hi totes les operacions de millora que determini l'administració forestal, d'ofici o a instància de l'ajuntament.

Article 90

La formació dels plans d'ordenació i aprofitament dels béns comunals de caràcter forestal s'ha de subordinar al que disposi l'administració forestal, dins els límits que permetin els interessos de la seva conservació i la seva millora.

Article 91

Els ens locals, d'acord amb els veïns titulars dels aprofitaments, i amb subjecció a les prescripcions de la legislació sectorial específica, han de procurar la industrialització i comercialització dels productes de les seves forests comunals, i exercir la iniciativa pública com a mesura de reactivació econòmica i foment de l'ocupació.

Capítol 4

Adscripció a organismes autònoms de béns

Article 92

1. Els ens locals poden adscriure directament els béns de servei públic i els béns i drets patrimonials als organismes autònoms que creïn per al compliment dels seus fins.
2. Els béns i els drets adscrits als organismes autònoms conserven la qualificació jurídica originària que els correspon.
3. Els organismes autònoms que reben béns no adquireixen la seva propietat, i només s'atribueixen facultats per a la conservació i la utilització d'aquests per al compliment dels fins que es determinen en l'adscripció.

TÍTOL 4

Conservació, protecció i defensa dels béns

Capítol 1

Conservació

Article 93

1. La titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los.
2. Si, per la seva naturalesa, els béns són objecte de regulació sectorial, els ens locals han de fer els actes d'administració, de conservació i de foment que determina la legislació especial.
3. Els béns immobles i els béns mobles de caràcter històric-artístic o de considerable valor econòmic es poden assegurar, un cop fets la valoració i l'estudi econòmic corresponent.

Article 94(10)

1. Els organismes autònoms i les societats civils, mercantils o cooperatives, que tenen adscrits béns de l'ens local tenen l'obligació de conservar-los i de realitzar-hi les reparacions i les millores necessàries.
2. Tenen la mateixa obligació els precaristes, arrendataris, concessionaris i usuaris dels béns. S'entén que, llevat de pacte contrari, les millores que s'efectuïn se cedeixen en benefici dels béns sense que es pugui reclamar la participació ni indemnització per aquestes, ni en el moment d'efectuar-les ni en el de la seva reversió a l'ens local.
3. Els organismes i les persones assenyalats en els apartats anteriors responen davant l'ens local respecte dels danys o perjudicis causats als seus béns o drets quan hagués concorregut dol, culpa o negligència greu, en els termes previstos en l'article 174 d'aquest Reglament.

Article 95

1. La conservació dels béns mobles correspon a cadascun dels serveis que els utilitzin.
2. Quan siguin amortitzats, obsolets, o el cost del seu manteniment resulti excessivament oneros, ho han de posar en coneixement de la corporació, mitjançant escrit dirigit al seu president.

Article 96

Els ens locals tenen la facultat d'explotar les forests de la seva propietat i realitzar el servei de conservació i foment d'aquestes, d'acord amb el que estableix la legislació específica sobre forests i aprofitaments forestals.

Article 97

1. Correspon als ens locals la repoblació forestal, l'ordenació i la millora de les forests de la seva pertinença, siguin o no declarats d'utilitat pública, amb la intervenció de la Generalitat a través dels departaments afectats i d'acord amb la legislació especial.
2. Si per al compliment d'aquests fins els ens locals necessiten l'auxili o la col·laboració de l'administració forestal, poden establir-se amb aquesta els acords que es considerin convenients.

Article 98

1. La repoblació de tota mena de forests dels ens locals es pot realitzar també mitjançant consorci amb particulars, siguin o no veïns del municipi en el terme del qual radiquin o actuïn individualment o associats.

2. La iniciativa de formació d'un consorci per a la repoblació pot provenir de l'entitat propietària dels béns, de l'administració forestal o dels particulars.
3. La repoblació s'ha de realitzar conformement amb les normes dictades per l'administració competent en matèria forestal.
4. La distribució dels productes de la forest s'ha de realitzar entre l'entitat propietària i els particulars consorciats amb ella, en les proporcions que s'estableixin. La part corresponent a l'entitat es pot limitar al que li hagin produït els terrenys amb anterioritat a la repoblació.
5. El consorci entre els ens locals i els particulars s'ha de formalitzar mitjançant escriptura pública, i s'ha d'inscriure en el Registre de la Propietat. En el cas que aquests requisits no siguin acomplerts, el consorci esmentat mancarà d'eficàcia.

Article 99

La conservació i l'aprofitament de la riquesa cinegètica o piscícola es regula per la legislació especial aplicable i per la normativa reguladora de la contractació de les corporacions locals.

Capítol 2

Inventari

Article 100

Els ens locals han de portar un inventari general consolidat en el qual integrin, mitjançant epígrafs i subepígrafs, amb els ajustaments necessaris per evitar duplicacions, els inventaris que compreguin:

- a) Els béns, drets i obligacions de l'ens local.
- b) Els afectes al seu patrimoni municipal del sòl, si s'escau.
- c) Els afectes al patrimoni històrico-artístic, si s'escau.
- d) Els dels organismes autònoms administratius i els ens amb personalitat pròpia dependents de l'ens local.
- e) Els cedits a altres administracions o a particulars però revertibles a l'ens local.

Article 101

Cada un dels inventaris parcials als quals es refereix l'article anterior, que serveixen de base per formar l'inventari general, s'han de normalitzar en els seus epígrafs i subepígrafs perquè es pugui realitzar la consolidació.

Article 102

1. L'inventari general s'ha d'actualitzar continuadament, sens perjudici de la seva rectificació i comprovació.
2. Tot acte administratiu que generi l'adquisició, alineació, gravamen o qualsevol tipus d'alteració de béns o del plantejament urbanístic que pugui repercutir-hi s'ha d'anotar immediatament a l'inventari i correlativament al llibre comptable d'inventaris i balanços.

Article 103

La rectificació de l'inventari general s'ha de verificar anualment i s'hi han de reflectir les incidències de tota mena dels béns i drets durant aquest període.

Article 104

La comprovació s'ha d'efectuar sempre que es renoven la corporació, els òrgans de govern dels organismes autònoms o els ens amb personalitat pròpia dependents de l'ens local respecte als seus inventaris. El resultat s'ha de consignar al final del document, sens perjudici d'aixecar una acta addicional amb l'objecte d'establir les responsabilitats que es puguin derivar per als membres sortints i, al seu dia, per als entrants.

Article 105

1. Correspon al ple l'aprovació, la rectificació i la comprovació de l'inventari general.
2. Els dels organismes autònoms i els dels ens locals amb personalitat pròpia dependents de l'ens local han de ser aprovats per les seves assemblees respectives o òrgans de govern i el seu president els ha de trametre al ple de la corporació per a la seva aprovació definitiva.
3. L'inventari general l'ha d'autoritzar el secretari de la corporació, amb el vist-i-plau del president i una còpia d'aquest i de les seves rectificacions, i s'ha de trametre al Departament de Governació de la Generalitat.

Article 106

A l'inventari general consolidat, i a cada un dels inventaris parcials que l'integren, els béns s'han d'anotar per separat, segons la seva naturalesa, i s'han d'agrupar d'acord amb els epígrafs i subepígrafs següents, sens perjudici d'afegir-hi uns altres si la corporació ho considera oportú i d'efectuar desglossament o subclassificacions més detallades i d'agrupar, a més, els béns, drets i obligacions per serveis o centres de cost:

1. Béns de domini públic.
 - 1.1. Ús públic.
 - a) Parcs i jardins.
 - b) Places i vials urbans.
 - c) Vials no urbans.
 - d) Altres béns d'ús públic.
 - 1.2. Servei públic.
 - a) Immobles.
 - b) Drets reals.
 - c) Mobles.
Equips informàtics.
Vehicles.
Maquinària, instal·lacions i utilatge.
Altres béns mobles.
 - d) Drets de Propietat immaterial.
Propietat intel·lectual.
Propietat industrial.
Propietat comercial.
 - e) Semovents.
2. Béns comunals.
3. Béns patrimonials.
 - 3.1. Immobles.
 - 3.2. Drets reals.
 - 3.3. Mobles.
 - 3.4. Drets de propietat immaterial.
 - a) Propietat intel·lectual.
 - b) Propietat industrial.
 - c) Propietat comercial.
 - 3.5. Quotes, parts alíquotes i títols representatius de capital d'empreses.
 - 3.6. Crèdits i drets de caràcter personal.
 - 3.7. Semovents.
4. Béns i drets de tercers dipositats o lliurats a l'ens local i revertibles al seu favor.
5. Obligacions de l'ens local.
 - 5.1. Emprèstits i deute local.

- 5.2. Préstecs per un termini superior a 1 any.
- 5.3. Despeses plurianuals reconegudes pel ple.
- 5.4. Obligacions de caràcter personal de la corporació.

Article 107

1. L'anotació dels béns a l'inventari s'ha de realitzar amb una numeració correlativa per a cada un d'ells dins l'epígraf respectiu.
2. A continuació, s'ha de deixar un espai en blanc per consignar les variacions que es produeixen en el curs de l'exercici i la cancel·lació dels assentaments.

Article 108

L'inventari dels béns immobles ha de contenir les dades següents:

Nom amb el qual es coneix el bé, si en té algun d'especial.

Naturalesa de l'immoble.

Situació, amb indicació concreta del lloc on radica; via pública a la qual afronta i número que li correspon, en les finques urbanes; paratge, amb expressió del polígon i la parcel·la cadastral, si fos possible, en les finques rústiques.

Delimitants.

Superfície.

En els edificis, característiques d'aquests, dades sobre la seva construcció i estat de la seva conservació.

Si es tracta de vies públiques, han de constar a l'inventari les dades necessàries per a la seva individualització, amb especial referència als seus límits, longitud i amplada.

Classe d'aprofitament en les finques rústiques.

Naturalesa del domini públic o patrimonial, amb expressió de si es tracta de béns d'ús o de servei públic, patrimonials o comunals.

Títol en virtut del qual s'atribueix a l'entitat el bé immoble.

Signatura d'inscripció en el Registre de la Propietat, en el cas que sigui inscriptible.

Destinació i acord que l'ha disposat.

Drets reals constituïts al seu favor.

Drets reals que graven el bé.

Drets personals constituïts en relació amb aquest.

Data d'adquisició.

Cost de l'adquisició, si ha estat a títol oneros, i de les inversions i les millores efectuades.

Valor que correspon en venda a l'immoble.

Fruits i rendes que produiria.

Article 109

L'inventari dels drets reals ha de comprendre les dades següents:

Naturalesa.

Immoble sobre el qual recau.

Contingut del dret.

Títol d'adquisició.

Signatura de la inscripció al Registre de la Propietat.

Cost de l'adquisició, si ha estat onerosa.

Valor actual.

Fruits i rendes que produeix.

Article 110

L'inventari dels crèdits i els drets personals de l'ens local ha de contenir les dades següents:

Concepte.

Nom del deutor.

Valor.
Títol de l'adquisició.
Destinació.
Cost de l'adquisició, si s'escau.
Valor actual.

Article 111

L'inventari dels béns semovents ha d'incloure les dades següents:

Espècie.
Nombre de caps.
Marques.
Serveis encarregats de la seva conservació i custòdia.

Article 112

L'inventari dels béns mobles els ha de descriure succintament per permetre la seva individualització.

Article 113

L'inventari dels béns de caràcter històrico-artístic ha d'expressar, com a mínim, i sens perjudici de les dades normalització que estableixi el Departament de Cultura de la Generalitat:

- a) La descripció que faciliti la seva identificació.
- b) La indicació de la raó del seu interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnogràfic, científic, tècnic, documental o bibliogràfic.
- c) El lloc en què es troba situat i el servei sota la responsabilitat del qual es custodia.

Article 114

L'inventari de les quotes, parts al·quotades i títols representatius de capital d'empreses ha de contenir les determinacions següents:

Nombre de títols.
Classe.
Organisme o entitat emissora.
Sèrie i numeració.
Data d'adquisició.
Preu d'aquesta.
Capital nominal.
Valor efectiu.
Fruits i rendes que produeixen.
Lloc en què es troben dipositats.

Article 115

L'inventari de les propietats immaterials ha de descriure les creacions originals literàries, artístiques o científiques i el mitjà o suport, tangible o intangible, en què s'expressen, en la mesura necessària per a la seva identificació.

Article 116

1. Sota l'epígraf de béns i drets revertibles, s'han d'anotar detalladament, segons la seva naturalesa i sens perjudici de les remissions a altres epígrafs i números de l'inventari, tots

aquells amb un domini o gaudi que hagi de revertir o consolidar-se en l'entitat, arribat un determinat dia, o en complir-se o no determinada condició, de manera que serveixi de recordatori constant perquè la corporació exerceixi oportunament les facultats que li corresponen en relació amb aquests.

2. En aquesta part de l'inventari s'han de detallar, entre altres béns, els cedits per la corporació condicionalment o a termini, i les concessions i els arrendaments atorgats sobre béns municipals, comarcals o provincials.

Article 117

1. Sempre que sigui possible, s'han d'aixecar plànols de planta i alçat d'edificis i parcel·laris que determinin gràficament la situació, la partió i la superfície dels solars, parcel·les no edificables, i finques rústiques, amb referència, en aquest cas, a vèrtexs de triangles de tercer ordre o topogràfics o a punts culminants i fixos del terreny.

2. En tot cas, s'han d'obtenir fotografies, degudament autenticades, dels béns mobles històrics, artístics o de considerable valor econòmic.

Article 118

1. En el quadre d'organització de fons de l'arxiu de cada ens local hi ha d'haver una divisió específica amb el títol de Patrimoni, subdividida en tantes unitats com siguin necessàries, identificades per mitjà d'un codi de dígit, en la qual s'han d'arxivar tots els documents de l'inventari i en especial els títols de domini, qualsevol que sigui el suport informàtic, mecànic o electrònic en què estiguin recollits.

2. En inventariar cada un dels béns, s'ha de consignar, com a última dada, la signatura del lloc de l'arxiu en què es trobi la documentació corresponent.

Capítol 3

Inscripció al Registre

Article 119

1. Els ens locals han d'inscriure, en el Registre de la Propietat, els seus béns immobles i els drets reals, d'acord amb el que preveu la legislació hipotecària.

2. Estan exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.

Article 120

Si els béns no són inscrits en el Registre de la Propietat i no existeix títol inscripció de domini, és suficient, excepcionalment, la certificació que, en relació amb l'inventari aprovat per la respectiva corporació, expedeixi el secretari, amb el vist-i-plau del president, en els termes que estableix la legislació hipotecària.

Article 121

Han de constar inscrits en el Registre de la Propietat els béns de domini públic i d'ús públic local que, per l'alteració de la seva qualificació jurídica, adquireixin la qualitat d'inscripció.

Article 122

S'ha de sol·licitar que quedi constància en el Registre de la Propietat, mitjançant una nota

marginal, de l'alteració de la qualificació jurídica dels béns dels ens locals inscrits que adquireixin la naturalesa de béns d'ús públic local.

Article 123

Per a la pràctica dels assentaments que esmenten els dos articles anteriors, és suficient la certificació de l'inventari expedida pel secretari de l'ens local, en la qual s'han de consignar les dades necessàries que exigeix la legislació hipotecària, sempre que els béns a què es refereix constin al Registre com a béns de domini públic o patrimonials, segons els casos.

Article 124

1. L'acta d'ocupació que s'estendrà a continuació del pagament acompanyada dels justificants d'aquest, en l'expropiació forçosa, és títol suficient perquè en el Registre de la Propietat s'inscriui la transmissió del domini en favor de l'ens local i es verifiqui, si s'escau, la cancel·lació de les càrregues, gravàmens i drets reals a què estigui afectat el bé expropiat.
2. L'acta d'ocupació acompanyada del justificant de la consignació del preu o del corresponent resguard de dipòsit té els mateixos efectes.
3. La inscripció en el Registre, en l'expropiació forçosa d'urgència, quedarà suspesa fins que, fixat definitivament el preu just, s'hagi verificat el pagament o la seva consignació, sens perjudici que pugui practicar-se una anotació preventiva mitjançant la presentació de l'acta prèvia d'ocupació i el resguard de dipòsit provisional, l'anotació dels quals es converteix en inscripció quan s'acredita el pagament o la consignació del preu just.
4. Les actuacions a què es refereixen els apartats anteriors es regulen per la seva legislació específica.

Article 125

Els béns immobles adjudicats als ens locals en virtut de procediment judicial o administratiu de constrenyiment s'han d'inscriure en el Registre de la Propietat, en els termes que preveu la legislació hipotecària.

Article 126

La inscripció de béns dels ens locals dimanants de cessions gratuïtes i obligatòries de propietaris afectats per actuacions urbanístiques es regula per la seva legislació específica, en relació amb la hipotecària.

Article 127

Les inscripcions d'agrupacions, divisions, segregacions i agregacions de béns dels ens locals es poden fer mitjançant certificacions de l'inventari i de l'acte administratiu que els ha motivat, expedides pel secretari i amb el vist-i-plau del president, les quals produeixen els mateixos efectes que una escriptura pública.

Article 128

Tota obra nova requereix prèviament la seva descripció tècnica i la seva ressenya a l'inventari per poder ser inscrita en el Registre mitjançant certificació del secretari.

Article 129

1. Els béns adquirits pels organismes autònoms a càrrec dels seus pressupostos s'han d'inscriure a nom d'aquests organismes.
2. Els béns dels ens locals adscrits als seus organismes autònoms no es poden inscriure a nom d'aquests, però s'ha de fer constar l'adscripció.

Article 130

Els títols i les certificacions aptes per a la inscripció de béns dels ens locals ho són, també, per a la immatriculació, en els supòsits que preveu la legislació hipotecària.

Capítol 4

Comptabilitat patrimonial

Article 131

Fins que l'Administració de l'Estat no estableixi, amb caràcter general, el pla de comptes dels ens locals, aquests han de portar la comptabilitat de la situació i gestió econòmica del seu patrimoni en el llibre d'inventaris i balanços, i han de retre el compte de l'administració del patrimoni.

Article 132

Al llibre d'inventaris i balanços s'han de reflectir, anualment, l'inventari dels béns i drets de l'ens local i les seves alteracions, i també la situació de l'actiu i passiu, per determinar el patrimoni net a cada exercici econòmic.

Article 133

Els comptes de l'administració del patrimoni s'han de formar, retre i fiscalitzar tal com disposa la legislació reguladora de les hisendes locals, sens perjudici de la seva presentació analítica, per objectius, centres de cost o programes.

Capítol 5

Prerrogatives respecte dels béns

Secció 1

Acció investigadora

Article 134

1. Els ens locals tenen la facultat d'investigar la situació dels béns i drets que se suposin de la seva propietat amb la finalitat de determinar la seva titularitat.
2. L'exercici de l'acció investigadora pot acordar-se:
 - a) D'ofici, pel propi ens local.
 - b) Per denúncia dels particulars.
3. L'acció investigadora s'ha de portar a terme en via administrativa amb audiència als interessats. El coneixement de les qüestions de naturalesa civil que se suscitin amb ocasió de

la investigació practicada correspon a la jurisdicció ordinària.

Article 135

L'Administració de l'Estat i de la Generalitat han de facilitar a l'ens local la informació que sigui rellevant per a l'adequat desplegament de l'acció investigadora dins els deures que imposa, en les seves relacions recíproques, la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Secció 2

Atermenament

Article 136

1. Els ens locals tenen la facultat de proveir i d'executar l'atermenament entre els béns immobles de la seva pertinença i els de tercers.
2. L'atermenament s'ha d'iniciar per acord del ple de la corporació, d'ofici o a instància dels propietaris de finques confrontants.
3. Un cop acordat l'atermenament, s'ha de comunicar al Registre de la Propietat corresponent, si la finca hi és inscrita, per tal que s'estengui nota de l'acord al marge de la inscripció de domini.

Article 137

L'expedient s'ha d'iniciar amb una memòria en la qual es faci referència a les qüestions següents:

- a) Justificació de l'atermenament que es proposa.
- b) Descripció de la finca o finques, amb expressió dels seus termes generals, enclaus, confrontants i extensió perimetral i superficial.
- c) Títol de propietat i, si s'escau, certificat d'inscripció en el Registre de la Propietat, i informació de tots els incidents haguts pel que fa a propietat, possessió i gaudi.

Article 138

1. Prenent com a base la memòria, l'interventor de la corporació ha d'elaborar un pressupost de despeses d'atermenament.
2. Si l'atermenament ha estat promogut a instància dels particulars confrontants, les despeses corresponents aniran al seu càrrec i a l'expedient han de constar, com a tràmit previ, la seva conformitat i la prestació de fiança pel seu import.

Article 139

1. Si, un cop valorada la memòria, el ple de la corporació acorda l'atermenament, s'ha de notificar als propietaris de les finques confrontades i també, si s'escau, als titulars d'altres drets reals constituïts sobre aquests, amb indicació de la data, l'hora i el lloc en què s'ha de practicar l'atermenament i les dades necessàries per a la identificació de cada finca.
2. Sens perjudici d'aquella notificació, l'atermenament s'ha d'anunciar al Butlletí Oficial de la província i al tauler d'anuncis de l'ajuntament, amb 60 dies d'antelació a la data fixada per iniciar les operacions.

Article 140

1. Els interessats poden presentar, davant la corporació que ha tramitat l'atermenament, les al·legacions i la documentació que considerin convenients, en defensa del seus drets, fins a 20 dies anteriors a l'assenyalat per a l'inici de la pràctica de l'atermenament.
2. Un cop transcorregut aquest termini, no s'admetrà cap document ni al·legació.
3. El secretari de la corporació ha d'emetre un informe sobre la documentació incorporada a l'expedient, dins els 10 dies següents, qualificant la validesa i eficàcia jurídica dels títols presentats, a l'efecte d'acreditar el domini o la possessió de les finques a què es refereixen. La corporació, abans del dia assenyalat per iniciar l'atermenament, ha d'acordar el que consideri convenient respecte de les proves i els documents aportats.

Article 141

1. En la data assenyalada començarà l'atermenament, al qual han d'assistir un tècnic amb títol facultatiu adequat i els pràctics que, si s'escau, hagi designat la corporació.
2. L'atermenament consisteix a fixar amb precisió els termes de la finca i estendre l'acta.
3. A l'acta han de constar les referències següents:
Lloc i hora en què s'inicia l'operació.
Nom, cognoms i representació dels concurrents.
Descripció del terreny, treball realitzat sobre aquest i instruments utilitzats.
Direcció i distàncies de les línies perimetrals.
Situació, cabuda aproximada de la finca i noms especials, si s'escau.
Manifestacions o observacions que s'hi formulin.
Hora en què acaba l'atermenament.
4. El secretari de la corporació ha de redactar l'esmentada acta en el lloc on s'han practicat les operacions, i l'han de signar tots els reunits.
5. Si no es pot acabar l'atermenament en una sola jornada, les operacions prosseguiran durant les successives o en altres que es convinguin, sense necessitat d'una nova citació, i per cadascuna d'elles se n'estendrà l'acta corresponent.
6. Un cop acabat l'atermenament, s'han d'incorporar a l'expedient l'acta o actes esteses i un plànol, a escala, de la finca objecte d'atermenament.

Article 142

L'acord resolutori de l'atermenament és executiu i només pot ser impugnat en via contenciosa administrativa, per infracció de procediment, sens perjudici de les accions que siguin procedents davant la jurisdicció ordinària.

Article 143

Iniciat el procediment administratiu d'atermenament, no es pot instar cap procediment judicial amb aquesta pretensió ni s'admeten interdictes sobre l'estat possessori de les finques mentre no es porti a terme l'esmentat atermenament. És títol suficient el certificat de l'acord del ple de l'ens local acordant la iniciació del procediment d'atermenament, realitzat pel secretari de la corporació.

Article 144

Un cop l'acord d'aprovació de l'atermenament és ferm, s'ha de procedir a la fitació, amb intervenció dels interessats.

Article 145

1. Si la finca de l'ens local a què es refereix l'atermenament es troba inscrita en el Registre de la Propietat, s'ha d'inscriure igualment l'atermenament administratiu degudament aprovat,

referent a aquesta.

2. Si la finca de l'ens local no s'hi troba inscrita, s'ha de procedir a la inscripció prèvia del títol escrit adquisitiu d'aquesta o, si no hi fos, de les certificacions que preveu l'article 120, i s'ha d'inscriure, després de l'esmentat assentament el corresponent a l'atermenament degudament aprovat.

Article 146

1. Els ens locals han de promoure l'atermenament de les forests públiques catalogades de la seva pertinença, el qual s'ha de practicar d'acord amb les disposicions especials que el regulen.

2. Tret de l'excepció del paràgraf anterior, els ens locals es regeixen per aquest Reglament per practicar l'atermenament de les seves finques, sigui quina sigui la seva naturalesa i les seves característiques.

Secció 3

Recuperació d'ofici

Article 147

1. Els ens locals poden recuperar per si mateixos, en qualsevol moment, la possessió dels seus béns de domini públic.

2. Igualment, poden recuperar els béns patrimonials dins d'un any, a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït la usurpació, i és suficient durant aquest termini haver notificat l'acord resolutori, que contindrà l'ordre al pertorbador o usurpador perquè cessi en la seva actuació, cominant-lo que deixi a la lliure disposició de l'ens el bé ocupat. Passat aquest període, només ho poden fer acudint davant la jurisdicció ordinària.

Article 148(11)

1. Perquè la reivindicació sigui procedent es requereix un expedient administratiu contradictori, amb audiència dels interessats, en el qual s'acrediti el fet de trobar-se en possessió administrativa del bé i haver estar pertorbat en l'esmentada possessió o despulat d'aquesta.

2. Quan els interessats en el procediment siguin desconeguts, s'ignori el lloc de la notificació o intentada aquesta no s'hagi pogut practicar, la notificació es farà mitjançant anuncis al tauler d'anuncis de l'ajuntament de l'últim domicili d'aquells i al BOP. L'inici del tràmit d'audiència a què té dret l'interessat s'ha de comptar a partir de la data de publicació de l'edict.

Article 149

Contra les actuacions dels ens locals en la recuperació d'ofici dels seus béns no s'admeten interdictes, sempre que actuïn en matèria de la seva competència i d'acord amb el procediment legalment establert.

Article 150

El privilegi de la recuperació d'ofici habilita els ens locals per utilitzar tots els mitjans compulsoris admesos legalment.

Article 151

La recuperació de la possessió de les forests catalogades s'ha de regir per la legislació

específica sobre aquesta matèria.

Secció 4

Desnonament administratiu

Article 152

L'extinció dels drets constituïts sobre els béns de domini públic i comunals en virtut d'autorització, concessió o qualsevol altre títol i de les situacions possessòries a què han pogut donar lloc és efectuada per via administrativa pels propis ens locals, un cop instruït l'expedient i escoltats els interessats, i pot donar lloc a indemnització, si s'escau.

Article 153

1. L'expropiació forçosa de finques rústiques o urbanes, terrenys o edificis, produeix l'extinció dels arrendaments i de qualssevol altres drets personals relatius a l'ocupació d'aquestes.
2. S'entenen compreses en el supòsit anterior les expropiacions de béns que tenen per objecte la realització d'obres o l'establiment de serveis públics.
3. Els titulars dels drets d'ocupació extingits seran desnonats d'acord amb les normes d'aquest Títol.

Article 154

1. La fixació de l'import de la indemnització s'ha de tramitar simultàniament amb l'expropiació del domini de l'immoble, i el desallotjament, llevat del consentiment del propietari, no es pot efectuar fins que s'hagi abonat o dipositat el valor del preu just.
2. Excepcionalment, els ens locals poden anticipar la data del desallotjament de la finca i, en aquest supòsit, queden subrogats en les obligacions dels ocupants respecte del propietari fins que s'efectuï l'expropiació del dret d'aquest.

Article 155

1. Per fixar la indemnització s'ha d'intentar una avenença amb els interessats o els seus representants legals. A aquest efecte, se'ls requerirà perquè, en el termini de 15 dies comptats a partir de la notificació, formulin una proposició sobre la quantia d'aquella i el termini necessari per desallotjar.
2. La indemnització fixada lliurement i per mutu acord amb càrrec a fons públics exigeix el compliment dels tràmits següents:
 - a) Proposta de resolució del president de l'ens local en la qual es concreti l'acord a què s'ha d'arribar amb el propietari, amb tramesa dels antecedents i les característiques que permetin avaluar el valor del bé o del dret objecte d'expropiació.
 - b) Informe dels serveis tècnics de l'ens local en relació amb el valor del bé o dret objecte d'expropiació.
 - c) Fiscalització de la despesa per la intervenció de l'ens.
 - d) Acord del ple de l'entitat.

Article 156

L'import de la indemnització fixat per mutu acord s'entén com a partida alçada per tots els conceptes i lliure de tota mena de despeses i impostos, sense que sigui procedent el pagament del premi d'afectació a què es refereix la Llei d'expropiació forçosa.

Article 157

1. Transcorregut el termini de 15 dies sense que el requeriment hagi estat atès pels interessats, i sense arribar a l'acord mutu, s'ha de seguir el procediment que estableix la legislació d'expropiació forçosa.
2. No obstant això, la fixació del preu per mutu acord es pot verificar en qualsevol moment de l'expedient fins que el jurat d'expropiació decideixi sobre el preu just i, un cop produït l'acord mutu, queden sense efecte les actuacions que s'hagin verificat, relatives a la seva determinació.

Article 158

1. La corporació, en formular el requeriment a què al·ludeix l'article 155 d'aquest Reglament, ha d'advertir, a més, al titular de l'ocupació i a tots aquells als quals afecti que han de desallotjar la finca en el termini de 5 mesos a comptar des de la notificació.
2. El termini de 5 mesos regeix amb caràcter general, mentre no es prevegi un altre termini especial en la regulació del supòsit específic. S'han de respectar, en tot cas, els terminis mínims que assenyalen les lleis sectorials.

Article 159

1. L'ocupació administrativa del que s'expropia només es pot realitzar quan els titulars dels béns i els drets hagin percebut la indemnització que els pugui correspondre, o aquesta hagi estat consignada en la caixa de l'ens o en la general de dipòsits, en els casos previstos en la legislació d'expropiació forçosa.
2. Complert el requisit anterior, quan sigui procedent, el president de l'ens local ha de notificar als ocupants dels béns i drets expropiats que els han d'abandonar dins el temps que resti fins al venciment del termini a què es refereix l'article 158 d'aquest Reglament.

Article 160

1. Esgotat el termini per desocupar el predi, habitatge o local de negoci sense que s'efectuï, el president de l'ens local ha de requerir a l'interessat perquè en el termini de 10 dies els desallotgi.
2. En el cas que la indemnització s'hagi fixat per avenença, l'incompliment del termini de desallotjament no impedeix a la corporació executar el desnonament, amb el dipòsit previ de la quantitat convinguda.

Article 161

1. Si, malgrat el requeriment que es dirigeix a qui ocupa l'immoble expropiat, amb títol o sense, no el desallotja dins els terminis corresponents, la corporació ha de procedir a executar el desnonament per via administrativa.
2. Dins els 8 dies següents a l'expiració del termini concedit, segons l'article anterior, sense que l'interessat hagi desallotjat el predi, habitatge o local de negoci, el president de la corporació li advertirà del desnonament en el termini de 5 dies més.
3. L'ens local ha d'efectuar el desnonament pels seus propis mitjans en el dia fixat. A aquest efecte, n'hi ha prou amb l'ordre escrita del president, de la qual s'ha de lliurar una còpia a l'interessat.
4. Si l'interessat no dona el seu consentiment, el secretari de l'ens local o la persona en qui delegui ha d'aixecar acta d'aquesta actuació, i aquesta s'ha d'adjuntar a l'expedient de desnonament, el qual s'ha de trametre al jutge d'instrucció demanant l'autorització a què fa referència l'article 87.2 de la Llei orgànica del poder judicial.

Article 162

1. Les despeses que origina el desnonament o dipòsit de béns van a càrrec del desnonat.
2. La corporació ha de retenir els béns que consideri suficients per atendre el pagament de les despeses d'execució del desnonament i pot alienar-los pel procediment de constrenyiment.

Article 163

Els afectats pels procediments d'expropiació i desnonament dels ens locals tenen totes les garanties judicials que preveu la Llei d'expropiació forçosa.

Article 164

1. Els ens locals poden expropiar els drets d'arrendament i qualssevol altres personals relatius a l'ocupació de béns patrimonials, per destinar-los a fins relacionats amb obres o serveis públics.
2. És suficient títol per a l'expropiació l'acord adoptat pel ple de l'ens, amb l'expedient previ en el qual s'acrediti la necessitat del predi, local o habitatge, per ser destinat a algun dels fins a què es refereix el paràgraf anterior.
3. Són d'aplicació els articles 154 i següents d'aquest Reglament, en el supòsit que preveu aquest article.
4. Quan la corporació disposi d'altres predis, habitatges o locals de característiques similars, pot oferir-los als desnonats, sense que sigui procedent la indemnització a què es refereixen els articles 154 i següents d'aquest Reglament. Sí que serà procedent, en canvi, respecte dels locals, l'abonament dels danys i els perjudicis que s'hagin pogut ocasionar.

Article 165

1. Els ens locals poden resoldre, en via administrativa, els contractes d'arrendament i qualssevol altres drets personals constituïts en finques de la seva pertinença en favor del seu personal per relació dels serveis que presten, en els casos a què es refereix l'article 77 d'aquest Reglament.
2. No és procedent l'abonament de cap indemnització en el supòsit a què es refereix l'apartat anterior.
3. El procediment de desnonament i llançament és el que preveu aquesta secció.

Article 166

Els ens locals poden resoldre, també en via administrativa, els contractes d'arrendament d'habitatges de protecció oficial de la seva propietat, en els casos i formes que preveu la legislació especial aplicable.

Capítol 6

Exercici d'accions

Article 167

1. Els ens locals tenen capacitat jurídica plena per exercir tota mena d'accions i recursos en defensa dels seus béns i drets.
2. L'exercici d'aquestes accions és obligatori i la competència recau en el ple de la corporació, tret de les que siguin urgents, que seran exercides pel president, el qual n'ha de donar compte

al ple en la primera sessió que realitzi.

3. Qualsevol veí que es trobi en ple ús dels seus drets civils i polítics pot requerir a l'ens interessat l'exercici de les accions i els recursos esmentats a l'article 167.1. Aquest requeriment ha de ser comunicat als qui hi poden resultar afectats. Mentrestant, el termini per exercir aquestes accions se suspèn durant 30 dies hàbils.

4. Si en el termini d'aquests 30 dies l'ens local no acorda exercir les accions sol·licitades, els veïns poden subrogar-se exercint-les en nom i interès de la corporació.

5. En el cas que prosperi l'acció, l'actor té dret al reemborsament de les costes processals per l'ens local i a la indemnització pels danys i perjudicis que se li han causat.

Article 168

Exercida per qualsevol veí l'acció subrogatòria en els termes que estableixen els articles anteriors, l'ens local ha de facilitar-li els elements de prova necessaris i que sol·liciti per escrit al president de la corporació.

Article 169

El veí no pot demanar a l'òrgan jurisdiccional davant el qual exerceix l'acció una condemna per a l'ens local que, amb raó o sense, s'hagi negat a exercir-la.

Article 170

En qualsevol cas, els acords o les resolucions de l'ens local per a l'exercici d'accions necessàries per a defensa dels béns i drets han d'adoptar-se amb el dictamen previ del secretari d'habilitació nacional o, si s'escau, de l'assessoria jurídica i, mancant ambdós, d'un lletrat.

Article 171

La representació i defensa en judici dels ens locals corresponen als lletrats dels seus serveis jurídics, llevat que designin un advocat col·legiat que els representi i defensi, sens perjudici de l'assistència jurídica que poden rebre dels consells comarcals i de les diputacions, per mitjà dels respectius serveis d'assistència i cooperació municipal.

Article 172

Els ens locals no es poden avenir a les demandes judicials, fer transaccions sobre els seus béns o drets, ni sotmetre a arbitratge les contestes que se suscitin sobre aquest si no és mitjançant acord del ple adoptat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 173

1. Cap tribunal, jutge o autoritat administrativa no pot dictar provisió d'embargament ni tramitar manament d'execució contra els béns i els drets del patrimoni dels ens locals, ni contra les seves rendes, fruits o productes.

2. El compliment de les resolucions que determinen obligacions a càrrec dels ens locals es regeix pel que disposa la legislació reguladora de les finances locals, de la qual és supletòria la Llei general pressupostària.

Capítol 7

Responsabilitats i sancions

Article 174(12)

1. Les autoritats i el personal al servei dels ens locals, com també les persones que, per qualsevol títol, tinguin al seu càrrec la gestió dels béns o els drets d'aquells ens, són obligats a la custòdia, conservació i aprofitament, segons els casos, i responen directament davant la corporació respectiva dels danys i els perjudicis esdevinguts per la seva pèrdua o detriment, en cas de dol, culpa o negligència greu.
2. Els ens locals han d'acordar unilateralment la indemnització que procedeixi pels danys i perjudicis causats als seus béns i drets per les persones esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, mitjançant l'exercici de l'acció d'ofici enfront de l'agent culpable, sens perjudici de les sancions disciplinàries que es puguin imposar, o de passar el tant de culpa, si procedeix, als tribunals competents.
3. Per a l'exigència de responsabilitat s'ha de seguir el vigent procediment administratiu en matèria de responsabilitat patrimonial, i s'han de ponderar, entre d'altres, els següents criteris: el resultat dels danys produïts, l'existència o no d'intencionalitat, la responsabilitat professional del personal al servei de l'Administració o la relació en la producció del resultat del dany.
4. Per a l'imposició de sancions, s'ha d'aplicar el règim disciplinari que regula el Reglament de personal al servei de les entitats locals o la normativa específica que correspongui pel personal vinculat a l'ens local per una relació contractual o qualsevol altra de subjecció especial.

Article 175(13)

1. Les persones que, per frau o negligència, causen danys en el domini públic dels ens locals, o realitzen actes d'usurpació, són sancionades en via administrativa amb una multa, l'import de la qual s'establirà entre el valor i el doble del valor del perjudici ocasionat, amb independència de la reparació del dany o de la restitució de la usurpació.
2. Per a la graduació de les sancions dins els límits que estableix l'apartat 1 d'aquest article s'han de tenir en compte els següents criteris:
 - a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
 - b) La naturalesa dels perjudicis causats
 - c) La reincidència per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan això s'hagi declarat per resolució ferma.
3. En cap cas l'ens local no pot deixar d'adoptar les mesures tendents a reinstaurar els béns afectats a l'estat anterior a la producció de la situació il·legal.

Article 176

La imposició de sancions, com les altres responsabilitats administratives, s'han d'executar per via administrativa, amb audiència de l'interessat.

Article 177(14)

Quan els fets a què fan referència els articles anteriors puguin constituir delictes o falta, l'ens local ho ha de posar en coneixement de la jurisdicció penal, i es deixarà en suspens la resolució definitiva del procediment administratiu fins que l'esmentada jurisdicció dicti sentència ferma o sobreseixi les actuacions, llevat del que disposa l'article 146.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, respecte del personal al servei dels ens locals.

Article 178(15)

En tots els preceptes d'aquest Reglament que s'estableixi el tràmit d'informació pública, el termini d'aquest tràmit és de 20 dies.

Disposició transitòria

Els preceptes d'aquest Reglament s'aplicaran a tots els expedients en curs, pel que fa als tràmits que s'hagin d'efectuar a partir de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria

Queden derogats els articles 20, 21, 22, 23 i 24 del Decret 361/1986, de 4 de desembre, per a la regulació de forma provisional del procediment d'actuació en diverses matèries de règim local.

Disposició final

Aquest Reglament entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Notes al peu

- (1) La redacció d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (2) La redacció de l'apartat 1 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (3) La redacció de l'apartat 1.a) d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (4) La redacció de l'apartat 1.c) d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (5) La redacció d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny
- (6) La redacció de l'apartat 3 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (7) La redacció de l'apartat 2 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (8) La redacció d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (9) La redacció de l'apartat 2 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (10) L'apartat 3 d'aquest article ha estat introduït de nou pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (11) La redacció de l'apartat 2 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (12) La redacció d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (13) La redacció de l'apartat 2 d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (14) La redacció d'aquest article és la introduïda pel D 144/1994, de 14 de juny.
- (15) Aquest article ha estat introduït de nou pel D 144/1994, de 14 de juny.